

Ο ΕΡΜΗΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ, ΤΟΥ ΕΜΠΟΡΙΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ

ΑΡΙΘ 283.

ΕΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑΤΙ ΤΗΝ 23. ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1844

ΕΤΟΣ ΣΤ'.

ΕΡΜΟΥΠΟΛΙΣ

Ο συναδελφός μας Συντάκτης της 'Ελπίδος' εξερχόμενος πρό των ημερών από την Βουλὴν ἔκλαυσε πικρῶς, ἀλλὰ τὰ δάκρυά του, λέγει, δὲν ἦσαν δάκρυα χαρᾶς, ὡς συνέβη κατὰ τὴν ἐναρξιν καὶ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς ἐθνικῆς Συνελεύσεως, ἀλλὰ δάκρυα λύπης καὶ βαρυθυμίας, διότι τὰ ἐγκαινία τῆς Βουλῆς παρέστανον εἰς αὐτὸν, ὡς ἐκ τῶν αὐτῶν συμβάντων ἀτοπημάτων, ζοφερὸν τὸ μέλλον τῆς πατρίδος.

Πρῶτον τῶν ἀτοπημάτων αὐτῶν, ἀπὸ τὸ πρῶτον τῶν ὁποίων ἔβλεπεν ὁ συναδελφός μας οὗτος ζοφερὸν τὸ μέλλον τῆς πατρίδος, καὶ διὰ τὸ ὅποιον ἔχυσε πύρινα δάκρυα, εἶναι ὅτι ὁ κύριος Σταμάτιος 'Αντωνιάδης βουλευτὴς τῆς Σκύρου κατέκρινε, πρὸς ἱκανοποίησιν τοῦ νόμου, τὰς ἀπαρδειγματίστους παρανομίας πραχθεῖσας ἐν 'Ακαρνανίᾳ, κατὰ διαταγὴν τοῦ πεπτωκότος πουργείου, εἰς τὰς βουλευτικὰς ἐκλογάς, διότι δηλαδὴ ἐξελήφθησαν πιστῶς ὁ κύριος 'Αντωνιάδης τὸ τῆς ἀποστολῆς του καθήκον.

Δεύτερον ἐκ τῶν ἰδίων ἀτοπημάτων αὐτῶν ἐκίνησαν εἰς δάκρυα τὸν συναδελφὸν μας εἶναι, ὅτι ὁ κύριος Μυροκορδάτος ἑτέρος βουλευτὴς ὠμίλησεν ὑπὲρ τῆς ἰδίας του ἐκλογῆς, ἐξασκήσας δικαίωμα βουλευτοῦ καὶ ἐλευθεροῦ πολίτου. 'Αλλ' ἐπρεπε, λέγει, νὰ δειξῇ ἀπάθειαν ὁ κύριος Μυροκορδάτος, διὰ νὰ μὴν κινήσῃ εἰς δάκρυα τὸν εὐαίσθητον συναδελφόν μας.

Τρίτον ἐκ τῶν ἀτοπημάτων ὅσα ἐπέφερον τοῦτο τὸ μέγα τῶν δακρύων δυστύχημα εἶναι, ὅτι ὁ κύριος Φεγγαράς ὁμιλῶν πρὸς τὴν Βουλὴν ἐκράτει συνηρμοσμένας εἰς τὰ ὀπισθεν τὰς χεῖρας του, καὶ ὅτι εἶπεν ὅτι ἀνήκει εἰς τὴν ἐναντίαν τοῦ παρελθόντος ὑπουργείου φατρίαν, ἐνῶ καὶ εἰς τὰ βουλευτήρια τῆς ἐξευγενισμένης Εὐρώπης καὶ αὐτῆς τῆς Γαλλίας, οἱ βουλευταὶ καὶ ἀτακτοῦν ὅπως δὴποτε, καὶ προφανῶς καὶ ὁμολογουμένως ἀνήκουν εἰς κόμματα καὶ φατρίας, αὗται δὲ αἱ φατρίαι καὶ τὰ κόμματα διακρίνονται ἀπὸ τὴν θέσιν τὴν ὁποίαν ἕκαστος ἀντιπρόσωπος κατέχει ἐντὸς τοῦ βουλευτηρίου. Τί ἄλλο εἶναι οἱ λεγόμενοι Καρλισταὶ, οἱ συντηρητικοὶ καὶ δημοκρατικοὶ τῆς Γαλλίας εἰμὴ τόσα κόμματα ὥς φατρίαι;

Τέταρτον ἀτόπημα τὸ ὁποῖον ἠνάγκασεν εἰς πικρὰ δάκρυα τὸν συναδελφόν μας, ὑπῆρξεν ἡ προφορά τοῦ κυρίου Πριβελεγγίου, ἀνδρὸς προικισμένου μετρηματικῆς παιδείας καὶ πολυεπίδοτος γνώσεως, ὡς νὰ ἔχουσιν ἐπιβλαβὴ τινὰ ἐπιρροήν, κατὰ τῶν τῆς πατρίδος συμφερόντων, τὰ φυσικὰ σωματικά ἐλαττώματα ἑνὸς βουλευτοῦ.

Αὐτὰ εἶναι ἐν συνόψει τ' ἀτοπήματα διὰ τὰ ὁποῖα ἔχυσεν πύρινα δάκρυα ὁ κύριος Λεβίδης ἐξερχόμενος τῆς βουλευτικῆς συνεδριάσεως, καθόσον τοῦλάχιστον ἐξάγεται ἀπὸ τὴν μετὰ ἐπιστάσεως ἀνάγνωσιν τοῦ ἀρθροῦ του, τοῦ καταχωρηθέντος εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 171 φύλλον τῆς 'Ελπίδος.

Ἐκαστος συνετὸς καὶ νουεχὴς ἄνθρωπος ἤθελε θεωρεῖν, σύμφωνα μὲ ἡμᾶς, ὡς βεβλαμμένην ἔχοντα τοῦ λογικοῦ του τὴν ἐνέργειαν τὸν συναδελφόν μας αὐτὸν, ἂν ἦθελε πιστεύσει ὅτι πραγματικῶς ἔκλαυσε, ὡς ἐξέθεσεν. 'Αλλ' ἐπεὶ οὐκ ἐπείσθη ὅτι μία μερὶς ἀνθρώπων εἰς τὴν ὁποίαν καὶ αὐτὸς ἀνήκει, μερὶς ἣτις ἔφερε τὸ ἔθνος εἰς τὸ χεῖλος τῆς ἀδύσεως, ἐπεθύμησε καὶ ἐπιθυμεῖ, ἐνέργησε καὶ ἐνεργεῖ πάντα ὑπὲρ τῆς καταστροφῆς τοῦ θρόνου καὶ τοῦ πολυτίμου Συντάγματός μας διὰ ξενικῆς ἐπεμβάσεως, μερὶς, τέλος, ἔχουσα τὰ πλέον εὐθέρια καὶ καταχθόνια κατὰ

τῆς πατρίδος μας σχέδια δὲν ἔχει τὴν πλειονοψηφίαν ἐντὸς τῆς Βουλῆς, καὶ ὅτι κινδυνεύει νὰ στερηθῇ καὶ αὐτὰς τὰς ὀλίγας καὶ ἀσημάντους ψήφους, τὰς ὁποίας διὰ σκευωρίων, βαιοπραγῶν, διὰ παντὸς ἀθεμίτου μέσου καὶ μὲ κίνδυνον καταστροφῆς τῆς πατρίδος μας ἡδυνήθη νὰ πλαστουρήσῃ. 'Εκλαυσεν ὁ συναδελφός μας ἂν πραγματικῶς ἔκλαυσε, διότι θεωρεῖ ἤδη ἐκυτὸν καὶ τοὺς οἰκείους του καθημένους ἀπέναντι τοῦ παραδείσου καὶ θρηνοῦντας διὰ τὴν γύμνωσιν των. 'Εκλαυσε, διότι θεωρεῖ ἀδύνατον πλέον νὰ ἐισχωρήσῃ εἰς τὴν οἰκονομίαν διὰ νὰ οἰκονομηθῇ ἐκ νέου. 'Εκλαυσε, διότι δὲν θέλει δυνήθῃ νὰ συνομολογήσῃ τοῦ λοιποῦ μετὰ τῆς 'Ελληνικῆς Κυβερνήσεως κἀνὲν ἱποφορῆς συνάλλαγμα. 'Εκλαυσε, τέλος, διότι ἐσθίθη καὶ ἐχάθη πᾶσα ἐλπίς προσδοκωμένης ξενικῆς ἐπεμβάσεως, εἰς τὴν ὁποίαν ὅλοι οἱ τυχοδιώκται ὑπεστήριζον τὰς ἐλπίδας των.

Ἐπρεπε νὰ κλαύσῃ ὁ συναδελφός μας οὗτος, ὅταν ἔβλεπεν ἐπασχολοῦντας τὰς βουλευτικὰς ἐθρας ἄνδρας τοὺς ὁποίους ἐστειλεν οὐχὶ ἡ ἐλευθερία καὶ ἀπαρδείστος ψήφος τῶν λαῶν τῶν ἐπαρχιῶν, ἀλλ' ἡ βίη, ἡ παρανομία, τὸ πῦρ καὶ ὁ σίδηρος. Ἐπρεπε νὰ κλαύσῃ ὁ συναδελφός μας οὗτος, ὅταν ἐπληροφόρηθῃ καὶ παρετήρησεν ὅτι αὐτοὶ οἱ παρανόμως κατέχοντες τὰς βουλευτικὰς ἐθρας ἐκίνησαν πέντα λίθον, καὶ ἐπρᾶξαν πᾶσαν μηχανουργίαν διὰ νὰ δυνήθουν νὰ ἔχουσιν ὑπὲρ αὐτῶν τὴν πλειονοψηφίαν εἰς τὰς βουλὰς, καὶ οὕτω νὰ ἐπιφέρωσι νέους κοινωνικοὺς εἰς τὴν πατρίδα μας κλονισμούς, διὰ νὰ ἐπιτύχωσιν εἰς τὰς περὶ τῆς ξενικῆς ἐπεμβάσεως προσδοκίας των, καὶ διὰ τῆς καταστροφῆς τοῦ θρόνου καὶ τοῦ πολυτίμου Συντάγματός μας νὰ εὐχαριστήσωσι τὰ πάθη, τὴν ἰδιοτέλειαν καὶ τὴν ὀπλησίαν των.

Ἐπρεπε, τέλος, νὰ κλαύσῃ ὁ Κ. Λεβίδης, ὅταν ἔβλεπε τῆς βίης καὶ τῆς αὐθιραισίας τοῦ πεπτωκότος ὑπουργείου ἐπρόκειτο νὰ ἐκτραγῇ μετὰ τῶν ἐμφίλιος πόλεμος, ὅστις ἤθελεν ἐπιφέρει ὡς ἀνυπόφευκτον συνέπειαν τὸν ὀλεθρον τῆς αὐτονομίας μας.

'Αλλ' ἡμεῖς πολλάκις εἶπομεν καὶ ἤδη ἀναγκαζόμεθα νὰ ἐπαναλάβωμεν, ὅτι εἶναι μέγα δυστύχημα διὰ τὴν πατρίδα μας νὰ διαχειρίζεται ὁ τύπος ἀπὸ ἀνθρώπους οἵτινες κάμουν χρῆσιν αὐτοῦ πρὸς ὀλεθρόν της, καὶ ἀκαταπύστως χαρακτηρίζουν τοὺς μὲν συμπολίτας καὶ ἀδελφοὺς των ὡς τίγρεις καὶ λέοντας ἐτοιμούς νὰ κατασπαράξωσιν ἀλλήλους, τὴν δὲ 'Ελλάδα ὡς ἡρπίστιον, ἐξ οὗ πρόκειται κίνδυνος νὰ ἐξέλθῃ κρατὴρ ἐπαπειλῶν τὴν καταστρεφὴν τοῦ παντός. 'Αλλ' ἡ πατρίς καὶ ὁ συνταγματικὸς θρόνος τῆς θέλουσιν σωθῇ διὰ τοῦ κραταιοῦ βραχίονος τοῦ ὕψιστου καὶ τῆς συνέσεως καὶ τοῦ πατριωτισμοῦ τῶν 'Ελλήνων, οἱ δὲ προδότες καὶ ἐχθροὶ τῆς δόξης, τῆς εὐδοκίμιας καὶ τοῦ ὕψους μέλλοντός της, θέλουσιν δώσει μίαν ἡμέραν ἐνώπιον τοῦ θεοῦ καὶ τοῦ ἔθνους λόγον διὰ τὰς πράξεις των.

Μία μικροτάτη 'Ελλήνων μερὶς, ἣτις ἐπὶ τοῦ πεπτωκότος ὑπουργείου ἐκαυχᾶτο διὰ τὰ συντηρητικὰ φρονήματα της, καὶ μολοντοὶ συνησθάνετο τὰς ψηλαφτίας αὐτοῦ τοῦ ὑπουργείου παρανομίας, ἐμύμφετο τὴν ἀντιπολίτευσιν, καὶ ἔλεγεν ὅτι χάριν τῆς ἡσυχίας καὶ τῆς ἀσφαλείας μας ὀφείλομεν νὰ ὑποστηρίξωμεν μίαν κυβερνήσιν ὅποιανδήποτε, μεταβαλοῦσα ἤδη παρὰ πᾶσαν προσδοκίαν τὰ συντηρητικὰ φρονήματά της, ἀντιπολιτεύεται τὴν ἐνεστῶσαν κυβερνήσιν, προκαλεῖ ταραχὰς καὶ ἀνησυχίας, ζωγραφίζει τὴν 'Ελλάδα μὲ τὰ πλέον μέλαινα χρώματα, ἐπιθυμεῖ ξέναν ἐπέμβασιν διὰ νὰ καταστραφῇ καὶ τὸ

Συντάγμα καὶ αὐτὴ ἡ ἀνεξαρτησία μας, ἀρκεῖ μόνον νὰ κυβερνήσῃ τὴν 'Ελλάδα ὁ Μαυροκορδάτος.

Ὁ Μαυροκορδάτος πρὶν γίνῃ πρωθυπουργός, ἐθεωρεῖτο καὶ παρ' ἡμῶν ὡς ἀξιοσεβαστὸν καὶ ἀξιότιμον πρόσωπον, καὶ διὰ τοῦτο ὠνομασθη ὑπὸ τινος 'Ελληνικῆς ἐφημερίδος ἄνθρωπος τοῦ Γυζώτου καὶ τοῦ 'Ερμού τῆς Σύρου. Ἀπὸ τὸν Μαυροκορδάτον Πρωθυπουργὸν δὲν ἐζητήσαμεν οὐδὲ δημοσίαν θέσιν, οὐδὲ στεγροῦς, οὐδὲ ἀρεττικῆ καὶ μᾶς τὰ ἡρνήθη, διὰ νὰ ὑποτεθῇ ὅτι ἀπὸ πάθος κινούμενοι τὸν μεμρόμεθα, καθὼς δὲν ἐζητήσαμεν οὐδὲ ζητούμεν τὰ τοιαῦτα καὶ ἀπὸ τὸ ἐνεστὼς ὑπουργεῖον. 'Αλλ' ὁ Μαυροκορδάτος ἀπεδείχθη τοσοῦτον ἀνίκανος νὰ διοικήσῃ τὴν 'Ελλάδα, ὥστε ἐπὶ τῆς πρωθυπουργίας του ὁλόκληρος ὁ τόπος μὲς ἐταρχήθη, ἐχύθη αἷμα, καὶ ἐκινδύνευσεν ἡ πατρίς μας νὰ γίνῃ θίαζον ἐμφυλίου πολέμου. Παταεῖ ἄραγε τὸ ἔθνος ἢ ὁ Μαυροκορδάτος;

Καθὼς ὁσάκις βλέπομεν οἰκογένειαν κατασπαρτασμένην ἀπὸ τὴν διχνοσίαν καὶ κινδυνεύουσαν νὰ διαλυθῇ, ἀποδίδωμεν εὐλόγως εἰς τὴν ἀνικανότητά τοῦ οἰκοδεσπότου ὅλας τὰς εἰς τὴν οἰκίαν του συμβαινούσας ἀταξίας, οὕτω καὶ ὅταν μία ὁποιαδήποτε κοινωνία κατασπαράσσεται ἀπὸ διχνοσίαν καὶ ἀπὸ ἐμφυλίου ῥήξεως, δικαίως πρέπει ν' ἀποδίδωμεν ταῦτα εἰς τὴν ἀνικανότητά τοῦ κυβερνούντος αὐτήν. Ὁ καλὸς καὶ ἀξίος κυβερνήτης ὁδηγεῖ τὸ πλῆθος τοῦ καὶ ἐν καιρῷ τρικυμίας εἰς ἀγαθὸν λιμὲν, ὁ δὲ ἀνάξιός τὸ ῥίπτει εἰς τοὺς 'σκοπέλους καὶ ἀπώλγαι μετ' αὐτοῦ. Ἐπομένως ἂν ὑποτεθῇ ὅτι ὁ Μαυροκορδάτος εἶναι ὁ μόνος ὅστις δύναται νὰ κυβερνήσῃ τὴν 'Ελλάδα, μολοντοί, τὸ ἐπαναλέγωμεν, τὴν ἔφερε διὰ τῆς ἀνικανότητός του εἰς τὸ χεῖλος τῆς ἀδύσεως, εἶναι δίκαιον νὰ καταστραφῇ αὐτὴ μίαν ὥραν ἀρχήτερα, διότι τοῦτο θέλει συμβῇ μὲ τὸν θάνατον τοῦ Μαυροκορδάτου. 'Αλλὰ τὰ πράγματα ἀποδεικνύουν τὸ ἐναντίον, ἡμεῖς δὲ πρόνιμοι καὶ οἱ ἄλλῳθεν συντηρητικοὶ 'Ελληνες ἀφίνοντες τοὺς φανατικούς καὶ τοὺς ἰδιοτελεῖς νὰ παρηγορῶνται μὲ τὰς φωνασικὰς καὶ νὰ τρέφονται μὲ τὰς ματαιὰς ἐλπίδας των, ὡς κατατάχθωμεν ὅλοι ὑπὸ τὴν σημαίαν τῆς ἐνεστώσης πατρικῆς καὶ ἐθνικῆς κυβερνήσεώς μας, ἣτις εἰσῆλθε τὴν ἡσυχίαν καὶ τὴν ἀσφάλειαν εἰς τὸν τόπον μας, ὡς τὴν ὑποστηρίξωμεν παντὶ σθένει, διὰ ν' ἀποδείξωμεν εἰς τὸν ἔξω κόσμον, ὅχι μόνον ὅτι δὲν εἴμεθα ἀνάγωγος λαός, ὡς μᾶς χαρακτηρίζουν οἱ ἴδιοι συμπολίται μας ὅσων ἐματαιώθησαν αἱ ἐλπίδες, ἀλλ' ὅτι εἴμεθα ἱκανοὶ νὰ κυβερνώμεθα συνταγματικῶς καὶ φιλελευθέρως.

Ὁ Συντάκτης τῆς 'Ελπίδος μέμφεται τὸν Βουλευτὴν τῆς Σκύρου Κ. Σταμάτιον 'Αντωνιάδην, ὅτι ἐνῶ μέχρι χθὲς ἐκολάκευε τὸν κύριον Μαυροκορδάτον καὶ μετὰ τὴν πτώσιν τῆς ἀκρόμῃ, παρουσιάζεται νῦν ὡς ἄνθρωπος φατρίας ὃς ἐξυβρίζει τὸ πεπτωκὸς ὑπουργεῖον, διὰ νὰ καλοπιάσῃ τὴν φατρίαν τῆς ὁποίας κολακεύεται νὰ λαβῇ τὰς ψήφους διὰ τὴν θέσιν ὀριστεικοῦ Γραμματέως τῆς Βουλῆς.

Τὸ κοινὸν δὲν δύναται νὰ δώσῃ καμμίαν πίστιν εἰς τὰ δημοσιεύματα κατὰ τοῦ κυρίου 'Αντωνιάδου ὑπὸ τῆς 'Ελπίδος, ὡς προφανῶς ἀνηκούσης τῆς ἐφημερίδος ταύτης εἰς τὸ Μαυροκορδατικὸν κόμμα. Ἡμεῖς ἀπαντῶντες δυνάμεθα νὰ τὸ βεβαιώσωμεν, ὅτι ἀφότου ὁ κύριος 'Αντωνιάδης ἐξελέχθη βουλευτὴς τῆς Σκύρου, ἐκνήρυξεν ὑπὲρ τῆς ἐθνικῆς μεριδος.

Ἐνῶ οἱ ἐν τῇ Εὐρώπῃ φίλοι μας ἀνυπομόνως περιμένουν νὰ πληροφορηθῶσιν ὅτι ἀπεκατέστη εἰς τὸν τόπον

μας ή ήσυχία και ή τάξις, τοιαύται δὲ πληροφοροῦναι διδο-
μεναι ἐκεῖ συντείνουσιν τὰ μέγιστα ὑπὲρ τῆς ἐθνικῆς ἀξιο-
πρεπείας καὶ ὑπὲρ τοῦ ἐμπορίου μας, διότι ἀποκατα-
τοίνουσιν τὴν ἀπωλεσθεῖσαν ὑπὸ τῆς ἡσυχίας αὐτῶν τὴν
δημοσίαν πίστιν. Ἐνῶ τοιαῦται πληροφορίες περὶ ήσυχίας
καὶ εὐταξίας ἔχουν μέγιστον εἰς τὸ μέλλον τῆς πατρίδος
μας ἐπιρροήν, καὶ ἐνῶ ὁ περιοδικὸς ἡς Ἑλλάδος τύπος
ῶρει νὰ καλύπτῃ ὁπωσοῦν τὴν ἀσχημίαν μας· ὁ Φί-
λος τοῦ Λαοῦ, ἡ Ἀθηνᾶ, ἡ Ἀναμόρφωσις, ὁ Πρωὺνὸς Κή-
ρυξ, ὅλα δηλαδὴ τὰ ὄργανα τοῦ πεπτωκότος ὑπουργείου
παραγελῶν ἐκ προθέσεως καὶ δολίως τὰς στήλας των
ἀπὸ ἀγγελίας περὶ ληττειῶν, δολοφονιῶν, ἐμπρησμιῶν
καὶ ἄλλων διαφόρων κακοεργημάτων ὡς ὅτιεν πρακτο-
μένων ἐν τῇ Ἑλλάδι, χαρκατηρίζοντες εἰς τὸν ἔξω κόσ-
μον τὴν Ἑλλάδα ὡς εὐρισκομένην εἰς κατὰστασιν ἐμφυ-
λίου πολέμου, ἐνῶ χάρις, εἰς τὸν πατριωτισμὸν καὶ τὴν
δραστηριότητα τοῦ ἐνεστώτος ὑπουργείου, ἀπεκατέστη ἀ-
πανταχοῦ τῆς Ἑλλάδος ἡ ήσυχία καὶ ή τάξις ἀφ' οὗτου
τὸ ὑπουργεῖον αὐτὸ ἔλαβε τὰς ἡνίας τῆς Κυβερνήσεως,
καὶ ἂν συμβαίνουν εἰς τινὰ μέρη ἀταξίαι τινες, αἰτίαι αὐ-
τῶν εἶναι ὁ κοινωνικὸς κλονισμὸς εἰς τὸν ὁποῖον ἐβύσαν ἀ-
φορμὴν αἱ παρανομίαι καὶ τὰ βίαια μέτρα τοῦ πεπτω-
κότος ὑπουργείου· ἐπομένως, τὸ ἐπαναλέγμεν, λητ-
τεῖαι τινες καὶ ἀτοπήματα συνέβαινον καὶ ἐν καιρῷ τῆς
μεγαλητέρας ήσυχίας, ὡς συμβαίνουν εἰς ὅλα τὰ μέρη
τοῦ κόσμου. Φανεροὶ ὅτι ἐχθροὶ καὶ προδότες τῆς πα-
τρίδος μας καὶ τοῦ ὑψηλοῦ μελλοντός της εἶναι ὅσοι ἐκ
προθέσεως καὶ δολίως τὴν συκοφαντοῦν εἰς τὸν ἔξω κόσ-
μον, διαδίδοντες τοιαύτας ψευδεῖς καὶ ἀνυπάρχουσας ἀγ-
γελίας.

Εἰς ἀπόφασιν ἐκδοθεῖσαν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀπὸ
δικαστικῆν ἐπιτροπὴν διωρισθεῖσαν ὑπὸ τοῦ ἐκεῖ Ἑλλη-
νικοῦ Προξενείου, μεταξύ τῶν διαφόρων δανεισμάτων τοῦ
Ἰωάννου Ν. Μοναρχίδου πλοίαρχου τοῦ Ἑλληνικοῦ βρι-
κίου ἡ Εὐτυχία τοῦ ἐκεῖ κατὰσχθέντος καὶ πωληθέντος,
περὶ διανομῆς τοῦ ἐκπλειστηριασμοῦ αὐτοῦ, με ἀπορί-
αν μας ἴδομεν ἐκπιπτόμενα ἀπὸ τὸ ἐκπλειστηριασμὸν τὰ
λήρα δίστηλα 229, ἥτοι δραχμαὶ 1374 διὰ ἔξοδα,
ἐξ ὧν τάληρα δίστηλα 173, ἥτοι δραχμαὶ 1038 ἀπε-
ράθησαν διὰ ἔξοδα καὶ δικαιοῦματα τοῦ γραφείου, τάλ-
ληρα 30 ἥτοι δραχμαὶ 180 δι' ἀντιμισθίαν τῶν μελῶν
τῆς δικαστικῆς ἐπιτροπῆς, τάληρα 20 ἥτοι δραχμαὶ
120 δι' ἀντιμισθίαν τοῦ συντάξαντος τὴν ἀπόφασιν, καὶ
τάληρα 6 ἥτοι δραχμαὶ 36, δι' ἀντιγραφήν τριῶν ἀντι-
τύπων τῆς ἀποφάσεως ταύτης.

Δὲν γινώσκουμεν τὸν νόμον, δυνάμει τοῦ ὁποῦ συγχω-
ρεῖται νὰ γίνωνται δικαστικαὶ ἀναθεωρήσεις τῶν ἀποφά-
σεων αὐτῶν, πρώτη δηλαδὴ καὶ δευτέρα ἀναθεωρήσεις,
γινώσκουμεν μόνον ἀπὸ τὴν ἀπόφασιν, ἥτις περὶ τῆς αὐ-
τῆς ὑποθέσεως ἐξεδόθη εἰς πρώτην ἀναθεώρησιν, ὅτι ἐδα-
πανήθησαν καὶ εἰς αὐτὴν τάληρα δίστηλα 80. 3/4 ἥτοι
δραχμαὶ 485. Ἐξ αὐτῶν τάληρα 39. 75 ἥτοι δραχμαὶ
240 εἶναι δικαιοῦματα τοῦ γραφείου, τάληρα 15 ἀντι-
μισθία τῆς δικαστικῆς ἐπιτροπῆς, τάληρα 20 ἀντιμισθία
τοῦ συντάξαντος τὴν ἀπόφασιν καὶ τάληρα 6 δι' ἀντιγρα-
φὴν τριῶν ἀντιτύπων ὥστε ἂν γίνῃ χρεια καὶ δευτέρας
ἢ τρίτης ἀναθεωρήσεως τῆς ἀποφάσεως αὐτῆς, θέλει ἀ-
παρβόρηθῇ ὅλον τὸ ἐκπλειστηριασμὸν τῆς Εὐτυχίας.

Ἐπειδὴ λοιπὸν ἡ δικαιοσύνη διαχειρίζεται οὕτω πως
ὑπὸ τῶν κυρίων Προξένων ὅχι μόνον εἰς τὴν Κωνσταν-
τινούπολιν, ἀλλὰ καὶ εἰς πολλὰ ἄλλα μέρη τῆς ἁλλο-
δαπῆς, καὶ ἐπειδὴ ὡς ἐκ τῆς τοιαύτης διαχειρίσεως κα-
ταπίεζεται τὸ ἐμπόριον καὶ ἡ ναυτιλία μας, πᾶσα δὲ
καὶ ὁποιαδήποτε καταπίεσις αὐτῶν καθίσταται κατασ-
τρεπτικὴ, ἐπικαλούμεθα τὴν προσοχὴν τῆς Σ. Κυβερνή-
σεως, ἥτις ἐπειδὴ περὶ πολλοῦ ποιεῖται τὰ τοῦ ἐμπο-
ρίου καὶ τῆς ναυτιλίας μας συμφέροντα, θέλει ἐνεργήσῃ
πᾶν ὅ,τι τείνει πρὸς κατάπαυσιν τοιούτων καταχρή-
σεων.

Ἑλληνικὸν πλοῖον με φορτίον γεννημάτων διευθυνόμε-
νον διὰ τὴν Τεργέστην ἐκλήθη ἐπὶ ὑφάλου τινὸς πλησίον
τῆς Κερκύρας. Ὁ πλοίαρχος ἐδυνήθη νὰ σηκώτῃ τὸ πλοῖον
τοῦ ἀφ' οὗ ἐκλήθη, καὶ ἐπειδὴ ἦτον ἀσήμαντος ἡ συμ-
βάσις διὰ ῥήξεως, ἐδυνήθη νὰ τὸ βηγήσῃ εἰς τὸν λιμῆνα τῆς
Κερκύρας.

Ὁ ἐκεῖσε Ἑλληνικὸς πρόξενος, τοῦ ὁποῦ καθήκον
εἶναι νὰ ἐφορεῖ εἰς ταύτην περίπτωσιν τὰ συμφέροντα
οὗτινος ἀνήκει, νὰ συμβουλευῇ τοὺς πλοίαρχους σύμρων
μετὰ τὰς ἀρχὰς τῆς δικαιοσύνης καὶ τῆς εὐθύτητος, καὶ νὰ
χειραγωγῇ αὐτοὺς εἰς τὸ νὰ ἐφοδεύωνται μετὰ ἀνγκαῖα
τοῦ δυστυχήματος ἀποδεκτικῶς, διὰ ν' ἀποζημιώνωνται
δυνάμει αὐτῶν ἀπὸ τοῦ ἀσφαλιστάς, ἐν περιπτώσει καθ'
ἣν ἤθελον εἰσθῆ ἡσυχασμένη τὰ πλοῖα των· ὁ ἐκεῖσε
λέγομεν, Ἑλληνικὸς Πρόξενος ἐσπρωξεν εἰς κριστολογίαν ἐνῶ
πιον τῶν δικαστηρίων τῆς Κερκύρας τὸν δυστυχὲ πλοίαρ-
χον, ἀπλοῦστατον ὄντα, ἔλαβε καὶ αὐτὸς ὡς διάδικος
ἐνεργητικὸν εἰς αὐτὰς τὰς δίκας μέρος, ἐπέφερε δὴλ. μυρία
προσκόματα διὰ ν' ἀπωλεσθῇ ἐντὸς τῶν νεοῦ τῆς Θίμιδος
καὶ τὸ πλοῖον καὶ ὁλόκληρον τὸ φορτίον, τὸ ὁποῖον ἐφεί-
σθησαν ἡ θάλασσα καὶ ἡ τρικυμία.

Καὶ αὖτις ἐπικαλούμεθα τὴν προσοχὴν τῆς Κυβερνή-
σεως μας ἐπὶ τῶν καταχρήσεων αὐτῶν, αἰτινὲς προσδύλ-
λου καίριως τὸ ἐμπόριον καὶ τὴν ναυτιλίαν μας.

Ἡ ἀλάνθαστος πῆρα ἀρκούντως μαῖ· ἐδίδαξεν ἡδὴ,
ὅτι τὸ τῆς ἀποκλειστικότητος σύστημα, ἐνῶ δὲν δύναται
νὰ στερεωθῇ εἰς τὸν τόπον μας, ἐπιφέρει σημαντικούς
κοινωνικοὺς κλονισμούς, ἀνυπόφευκτος συνέπεια τῶν ὁ-
ποίων εἶναι ἡ κατὰ πάντα ὁπισθοδρόμησις καὶ ἡ κατασ-
τροφή πολλῶν πλεονεκτημάτων, τὰ ὁποῖα ἀπολαμβάνει
ἡ κοινωνία ἐκ τῆς ὁμονοίας καὶ τῆς συμπονοίας· πρόσφα-
τον δὲ περὶ τούτου παράδειγμα ἔχομεν τὰς ἀταξίας καὶ
τὰς ταραχὰς τὰς ἐν τῇ Ἑλλάδι συμβάσας ἐνεκα τοῦ ἀπο-
κλειστικοῦ συστήματος τοῦ πρὸ τινος καιροῦ πεπτωκό-
τος ὑπουργείου. Ὅλοι ὅτιν οἱ ἀγαθοὶ πολῖται καὶ οἱ ἐ-
πιθυμοῦντες τὴν εὐμερίαν τῆς κοινωνίας μας, πρέπει ν'
ἀποστρέφονται τὸ τοιοῦτον καταστρεπτικὸν σύστημα, καὶ
νὰ ἐνεργῶσιν ὅλας δυνάμεις ὑπὲρ τῆς ὁμονοίας καὶ ὑ-
πὲρ τῆς πρὸς ἀλλήλους ἀγάπης.

Δι' ἐνὸς ἄρθρου καταχωρηθέντος εἰς τὸ προτελευταῖον
φύλλον μας ἀρκούντως ἀπεδείχμεν, ὅτι ἡ πρκαχὴ τοῦ
ἐμπορίου τῆς πόλεώς μας καὶ ἡ ἀθλιότης εἰς τὴν ὑποίαν
κατήντησεν αὕτη, εἶναι ἀποτελέσματα αὐτοῦ τοῦ ὁλε-
θρίου συστήματος τῆς ἀποκλειστικότητος, τὸ ὁποῖον ἐπέ-
φερε τὴν διχόνοιαν ἐντὸς τῆς κοινωνίας μας, ὡς ἐκ τῆς
ὁποίας συμβαίνει μεταξύ μας, ὅτι συνῆθ εἰς τὴν ἐξι-
στορουμένην πυργοποιᾶν τῆς Βαβυλῶνος. Ἀλλὰ μετὰ
τὴν μας βλέπομεν ὅτι αἱ παρατηρήσεις μας ἐκεῖναι δὲν ἐ-
πέφεραν μηδὲν ἀποτέλεσμα, καὶ τὸ σύστημα τῆς ἀπο-
κλειστικότητος ὑφώνει ἐκ νέου τὴν κεφαλὴν του διὰ νὰ
σφετερίσῃ πᾶν πλεονέκτημα εἰς τὰς μελλούσας δημοτι-
κάς δημαρσίας μας, ὅπερ θίλει θάσσι ἀφορμὴν εἰς νέ-
αν ἐκλογικὴν πάλην, καὶ ἡ πάλη μεταξύ συμπολιτῶν
καὶ συναδελφῶν ἐπιφέρει πάντοτε κακὰς συνέπειας. Χά-
ρουμεν ὁμως πληροφορούμενοι ἄλλοθεν ὅτι πολλοὶ φρόνιμοι
συμπολίται μας, συναισθανόμενοι τὸ δίκαιον καὶ ἐπιθυμοῦν-
τες νὰ προλάβωσι πᾶν δυνάμενον νὰ προκύψῃ δυσάρε-
στον ὡς ἐκ τῆς ἐκλογικῆς ταύτης πάλης, καταγίνονται
νὰ συμβιβάσωσι τὸ πρᾶγμα, εἰς τὸ ὁποῖον ἂν δυνήθουν
νὰ ἐπιτύχωσιν, ἔστωσαν βέβαιον ὅτι θέλουν ἐπισύρει ὑπὲρ
αὐτῶν τὴν κοινὴν ὑπόληψιν, τὸν ἐπαινον καὶ τὸν σε-
βασμὸν διότι θέλουν ἀποδείξει διὰ τῆς διαχωρῆς των
ταύτης ὅτι εἶναι ἀληθεῖς πατέρες τοῦ λαοῦ, καὶ ὅτι κη-
δονται τῶν συμφερόντων καὶ τῆς πόλεως καὶ τοῦ ἐμπο-
ρίου.

Α Θ Π Ν Α Ι

Ἐξ ἰδιαιτέρας ἀλληλογραφίας τῆς 18.

Σεπτεμβρίου.

Προχθὲς ἔλαβε χώραν ἐντὸς τῆς βουλευτικῆς Συνόδου

σφιδρὰ καὶ ἐπιχώρις συζητήσεις, περὶ τῶν παραδεχόμενων
προσωρινῶς ἐκ τῶν διπλῶν Βουλευτῶν. Ἡ συζήτησις αὐ-
τῇ ἀπέβη ματαιὰ ἐπὶ τέλους καὶ ἀνεβλήθη διὰ σήμερον.
Μεγίστη πλειοψηφία ἐτχηματίστη ὑπὲρ τοῦ Ὑπουργείου·
αὕτη διαφωνοῦσεν ὡς πρὸς τὰ ἐκλεχθόμενα μέλη τῆς
ἐξελικτικῆς ἐπιτροπῆς, ἀλλὰ χιῖ, ἐπὶ τέλους ἐσυμφώνη-
σεν.

Ὁ ἐνταῦθα διατρίψας ἡμέρας τινὰς πρίγκιψ
Πρωσσοῦς εἰμειν πολὺ εὐχαριστημένος διὰ τε τὴν μεγίστην
εὐταξίαν τῆς προχθεσινῆς συνεδριάσεως τῆς βουλῆς διου
παρευρέθη, καὶ διὰ τὴν κατὰστασιν εἰς ἣν εὔρε τὰς Ἀθή-
νας, τὴν ὁποῖαν ἐθεώρησε πολὺ καλητέραν παρ' ὅπως τὴν
τὴν παρίστασιν εἰς τὴν Γερμανίαν, καὶ προπάντων διὰ
τὴν ἀσφάλειαν τοῦ βασιλέως μας, περὶ ἐρεμμένου ἀνι-
σωματοφυλάκων.

Καὶ ἐνταῦθα καὶ εἰς ὅλα τὰ μέρη τοῦ κράτους
ὑπάρχει ήσυχία κατὰ τὰς ὑποίας ἔχομεν πληροφορίας, χά-
ρις εἰς τὰ συνετὰ καὶ δραστήρια τῆς Κυβερνήσεως μέ-
τρα.

Ἀναγινώσκουμεν τὸ ἐπόμενον ἄρθρον εἰς τὸν Τα-
χυδρόμον τῆς Ἀνατολῆς, ἐφημερίδος ἐκδοδο-
μένης ἐν Ἀθήναις.

Τὴν 17/19 Ἰορίου 1844.

Εἰς τὸ ὑπ' Ἀριθ. 16 φύλλον μας εἴπομεν περὶ τῆς ἀ-
νησυχίας τὴν ὁποῖαν εἶχε τὸ πλεῖστον μέρος τῶν ὀργάνων
τοῦ τύπου καὶ τοῦ ἐθνικοῦ κόμματος, ἐνεκα τοῦ φόβου,
ὅτι διχόνοια τις ἠδύνατο νὰ παρεισδύσῃ μεταξύ τῶν
δύο ἀρχηγῶν τοῦ ὑπουργείου κυρίων Κωλέττου καὶ Με-
ταξᾶ, καὶ ὅτι τὴν διχόνοιαν ταύτην ἠδύνατο νὰ παρ-
κολουθήσῃ ῥήξις, ἥτις ἤθελον ἐπιφέρει ἀναντιρρήτως τὴν
ἀπώλειαν τοῦ τόπου. Ἀλλ' ἔκτοτε πολὺ μακρὰν τοῦ νὰ
ἐξασθενισθῇ ἡ μεταξύ αὐτῶν ἔνωσις ἐπὶ μᾶλλον ἐνισχύθη,
καὶ πρὸς ὑποστήριξιν τῶν λεγομένων μας ἠδυνάμεθα ν'
ναφέρωμεν γεγονότα μεγάλως τιμῶντα τὸν πολιτικὸν χα-
ρακτήρα τῶν δύο ὑπουργῶν, καὶ τὰ ὁποῖα ταυτοχρόνως
καθίστανται ἀδιαφιλονεικτοῦς ἀπόδειξεις τοῦ συνδιελλακτι-
κοῦ πνεύματός των, τῆς εὐθύτητος τοῦ σκοποῦ των καὶ τῆς
ἀγνότητος τοῦ πατριωτισμοῦ των. Τὸν φόβον αὐτὸν διε-
δεχθη ἡ ἐμπιστοσύνη τὴν ὁποῖαν εἰς τὴν μεγαλητέραν
τοῦ ἔθνους μερίδα ἐμπνέει ἡ ἔνωσις των, καὶ τὴν ὅποιαν
ἐλπίζομεν ὅτι ἐντὸς ὀλίγου θέλουν συναισθανθῇ καὶ οἱ πλε-
ότεροι ἐξ ἐκείνων ὅσοι ὁποῖοι δὲν τὴν ἀποδέχονται ἡδὴ.
Εἶθε καὶ τὰ λοιπὰ μέλη τοῦ ὑπουργείου νὰ συνεργήσω-
σιν ὑπὲρ τῶν προσπαθειῶν αὐτῶν τῶν δύο ἀνδρῶν, δεικνύ-
οντες εἰς τὰς πτυχῆς τῆς ἀρμυδιότητος των περισσοτέ-
ραν δικαιοσύνην καὶ ἀμεροληψίαν, ἀφ' ὅσων ἐδειξαν εἰς
τινας πᾶσεις, μεταθέσεις καὶ διορισμούς.

Ἀλλ' ὁποιαδήποτε καὶ ἂν ᾖ ἡ ἀφοσίωσις, ὑπὲρ τῆς
πατρίδος των, ἀμφοτέρων αὐτῶν τῶν ἀνδρῶν, ἡ εὐθύτη
τῶν σκοπῶν των, ἡ εὐκρίνεια, ἡ μονιμότης τῆς πολιτι-
κῆς ἐνώσεώς των καὶ ἡ ἐμπιστοσύνη τὴν ὁποῖαν ἐμ-
πνέουν, καὶ προσεῖτε ἂν πατε τὸ βαθύ αἶσθημα τῶν
ἐπικειμένων κινδύνων οὔτινες ἐπαπειλοῦν τὴν πατρίδα
ἤθελον δεκαπλασιάσει τὴν δραστηριότητά των, καὶ ἤθελον
τοὺς μεταμορφώσαι εἰς πολιτικούς ἀγγέλους, κατέχον-
τες οὕτοι μετὰ τοιαῦτα συμβάντα τὴν ὑπουργικὴν θέ-
σιν, πολυρρούμενοι ἀκαταπαύστως ἡμέραν τε καὶ νύκ-
τα ὑπὸ τοῦ λαοῦ, καὶ ὑπὸ ἀπαιτητῶν φορτικῶν καὶ
ἐπιμόνων, οἱ ὁποῖοι τοὺς θεωροῦν ὡς διανομεῖς βαρύν-
θσεων, συντάξεων καὶ χαρίτων, δὲν θέλουν δυνήθῃ νὰ
σώσωσι τὴν Ἑλλάδα, ἀλλ' οἱ Βουλευταὶ καὶ οἱ Γερουσια-
ταί, ἂν τὰ ὄργανα τοῦ τύπου δὲν ταχύνωσι νὰ περιστοι-
χίσωσι τὸν Βασιλέα καὶ αὐτοὺς τοὺς δύο ἀρχηγούς
προσκαλοῦντες περὶ αὐτοῦ καὶ ὅλην τὴν ὑγίαν τοῦ ἔθ-
νου μερίδα, καὶ προσπαθοῦντες διὰ τοῦ παραδείγμα-
τός των νὰ μηδενίσωσι τὸν ἐγωισμὸν καὶ τὴν ἐθιτοει-
αν, ὑπ' ὁποιοῦνδήποτε καὶ ἂν παρουσιάζεται προσωπι-
ον, νὰ ἐμψυχώσωσι καὶ ν' ἀνάψωσι τὸν πατριωτισμὸν
καὶ νὰ διηγείωνται εἰς ὅλους τὴν ἀφοσίωσιν ὑπὲρ τῶν ἡ-
νικῶν τῆς πατρίδος συμφερόντων.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Ἀναγινώσκωμεν τὰ ἐπόμενα εἰς τὴν Ἐπιθεώρησιν
τῶν δύο Κόσμων.

Ἐξετελέσθη ἐσχάτως ἐν τῇ Ἑλλάδι συμβάν ὅχι ἀπρόσ-
βλητον. Ὁ Κ. Μαυροκορδάτος καὶ οἱ συναδελφοὶ του
ἐβόσαν τὰς παραιτήσεις τῶν, καὶ ὁ Βασιλεὺς ἐπεφόρτι-
σε τὸν κύριον Κωλέττην νὰ σχηματίσῃ τὸ Ὑπουργεῖον.
Οἱ εἰς τὰς ἐπαρχίας ἐκλεχθέντες Βουλευταὶ μετεδύναν
εἰς τὰς Ἀθήνας, καὶ ἡ ἐκλογή τῶν Βουλευτῶν τῆς Πρω-
τεύουσας ἤτις εἶχεν ἀρχίσει, ἀνεβλήθη ἤδη. Το ὕπουργεῖ-
ον τῆς 29 Μαρτίου ἔτετε, πρὸς βλάβην ἀπὸ τὰς δυσχε-
ρείας τὰς ὑποίας ἐπροκάλεσαν πανταχόθεν τὰ σφάλμα-
τά του. Ἡ τῆς 31 Ἰουλίου ἀμνηστία τῆς Ἀκαρνανί-
ας καὶ τῆς δυτικῆς Ἑλλάδος, δὲν ἐδυνάμην νὰ καθήτυ-
χῇ τὸν κατ' αὐτοῦ τοῦ ὕπουργείου ἐρεθισμόν. Κα-
τακρίνεται μεγάλως τὸ ὕπουργεῖον αὐτὸ διὰ τὴν δι-
αγωγὴν του εἰς τὰς τελευταίας ἐκλογάς, καὶ κατηγορεῖται
ὅτι ἔκαμε χρῆσιν τῆς ῥαδιουργίας, τῆς διαφθορᾶς, τῶν ἀ-
πειλῶν καὶ μέχρι τῶν ἀνθρακίστων, φυλακίστων, διὰ νὰ
ἐκμαρτυρώσιν οἱ ὑποψήφιοί του. Ἀθλίαι μηχανήματα ἐ-
κράχθησαν εἰς τὴν περίστασιν ταύτην! Ἰδοὺ ὁ καρπὸς
τῶν συμβουλῶν τοῦ κυρίου Λαΐνης.

Τὰ ἐν τῇ Ἑλλάδι συμβάντα καίτις ἐδικαίωσαν τὰς
προσφάτους προτάσεις τοῦ κυρίου Γυζώτου. Ἀπαντῶν
τὸν κύριον Βιλλῶ, ὅστις περιέγραφε τὴν ἐν τῇ Ἑλλάδι
κατάπικτον ἀντιπολιτεύσειν τῆς Ἀγγλίας καὶ τῆς Γαλ-
λίας, βασιζομένην εἰς τὸ ὅτι ἡ μὲν Ἀγγλίς ἐπιθυμῇ τὴν
ἐκσθένειν τοῦ Ἑλληνικοῦ ναυτικοῦ, ἡ δὲ Γαλλία τὴν
αὐξάνειν του, ἐμακαρίζετο ὁ κύριος ὕπουργός τῶν Ἐ-
ξωτερικῶν ἐν τῇ συνεδρίᾳ τῆς 20, Ἰαννουαρίου διὰ
τὴν εὐτυχὴ ἀποτελέσματα τὰ συμβάντα ἐν Ἀθήναις ὑ-
πὸ τὴν κηδεμονίαν τῆς ἐγκαρδίου συμπονοίας. Κατὰ τὰ
ὑπὸ τοῦ κυρίου ὕπουργου τότε λεγόμενα, ἡ ἔνωσις τῶν
δύο λαῶν ἀντιπροστωπεύμενη ἀπὸ τὴν ἔνωσιν τῶν δύο
πρακτόρων τῶν, εἶχε συγχωνεύσει εἰς ἓν τὰ δύο κόμματα.
Οἱ Κ. Κωλέττης καὶ Μαυροκορδάτος ἐμψυχούμενοι ἀπὸ
τὸ αὐτὸ πνεῦμα, καὶ μιμούμενοι διὰ τῆς συμ-
πονοίας τῶν τὸ γενναῖον παράδειγμα τὸ ὁποῖον ἐδί-
δοτο εἰς αὐτοὺς, εἰργάζοντο ἐκ συμφώνου καὶ μὲ κοινὸν
σκοπὸν νὰ στηρίξωσιν εἰς στερεὰς βάσεις τὸ νέον τοῦ τό-
που τῶν πολιτευμάτων, οἱ δὲ ἀνήκοντες εἰς ἀμφοτέρους τὰ κόμ-
ματα ὑπακούοντες εἰς τὴν θέλησιν τῶν ἀρχηγῶν τῶν ἡνώ-
νοντο διὰ νὰ βαδίσωσι πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν, καὶ τὸ ἐ-
κτελεῖν οὐλομένην τὸς παρηκολούθει. Ἡ ἐγκαρδία σύμ-
πονος διαβάσα ἀπὸ τὴν δούσιν εἰς τὴν Ἀνατολὴν ἐπροξέ-
νησεν ἐν τῇ Ἑλλάδι δλα τῆς τὰ θαύματα, ἃ σήμερον φαίν-
ται τινὲς τρόποι ἐπραγματοποιήθησαν αὐταὶ αἱ ἐξοχοὶ προε-
ράσεις. Οἱ κύριοι Πισκατόρης καὶ Λαΐνης δὲν συνεδάδισαν
οὐδὲ δύο μῆνας. Ὑπὸ τὴν ἐπιβρόχην τοῦ κυρίου Λαΐνης τὸ
ὕπουργεῖον Μαυροκορδάτου ἐβρίσκει τὴν Ἑλλάδα εἰς περι-
πλοκάς καὶ διαφωνίας, ἐμποδισάσας πᾶσαν πρόδον αὐ-
τῆς, πᾶσαν ἀναμωφώσεως τακτικὴν κίνησιν, καὶ πᾶσαν
τέλος, ἀπόπειραν ἀναγεννήσεως ἠθικῆς καὶ ὕλικῆς. Τὸ
ὕπουργεῖον αὐτὸ ἀντὶ νὰ ἦναι μέτριον καὶ διαλλακτικόν
κατέστη βίαιον καὶ αὐθαίρετον. Ἐντούτοις ὁ κύριος Κω-
λέττης μεμφόμενος τὰς δυστυχεῖς εἰς τὴν πατρίδα του
ὑπερβολὰς, ἐμονόθη, καὶ ὁ κύριος Πισκατόρης ἐπραξε τὸ
αὐτὸ ὑπὲρ τοῦ συμφέροντος τῆς Γαλλίας· νῦν δὲ ἡνώθη
σαν μετὰ τὴν πτώσιν τοῦ κυρίου Μαυροκορδάτου, ὅστις
παρηγορεῖται ὑπὸ τοῦ κυρίου Λαΐνης. Ποῦ ἔμειναν οὖν
αἱ προτάσεις τοῦ κυρίου Γυζώτου καὶ οἱ εὐτυχεῖς καρποὶ
τῆς ἐγκαρδίου συμπονοίας;

Ὅπως καὶ ἂν ἔχωσι τὰ πράγματα ἡ Γαλλικὴ ἐπιβρόχην
ἀποκατασταίνεται ἡδὴ ἕνεκα αὐτῶν τῶν νέων περιστά-
σεων, καὶ ἡ Γαλλία δύναται ἤδη νὰ συνεννοηθῇ ἐνδομύ-
χως μὲ τὸ μέτριον ἐθνικὸν κόμμα, τὸ ὁποῖον ὁσονοῦται
καὶ θριαμβεύσει διὰ τοῦ κυρίου Κωλέττου. Ὅλα τὰ συμ-
φέροντα ταῦτα αὐτῇ ἐνυπάρχουν, καὶ αὐτῇ προσέτι δύ-
ναται μᾶλλον νὰ γίνῃ καταληπτὴ ἡ ἀξία καὶ εὐκρίνεια
τῶν συμβουλῶν μας.

Εἶναι ἄξιον παρατηρήσεως εἶναι τὰ κόμματα τὰ ὁποῖα
ἀγχαῖ ἡ Γαλλία ἐν τῇ Ἑλλάδι καθὼς καὶ ἐν τῇ Ἰ-
ταλίᾳ εἶναι τὰ μέτρια, τὰ συνταγματικὰ, τὰ εὐκρινῶς
ἀποσιωμένα εἰς τὴν πατρίδα τῶν, τὰ γενναῖα καὶ συνε-
τά. Τοιοῦτον εἶναι ἐν τῇ Ἰταλίᾳ τὸ κόμμα τὸ ὑπὸ
τοῦ ἀξιότιμου κυρίου Μαρτινέζ — Δελαρόζα ἀντιπροσω-
πεύμενον, τοιοῦτον εἶναι ἐν τῇ Ἑλλάδι τὸ κόμμα τὸ ὁ-
ποῖον ἀντιπροσωπεύει ὁ κύριος Κωλέττης. Ἡ Ἀγγλικὴ
διπλωματεία ἀπεναντίας ἀγαπᾷ τὰ κόμματα τὰ ὑπερ-
βολικά, τὰ βίαια, καὶ ὅσα διπλωματικῶς τὴν ἡσυχίαν
καὶ τὰς θεσμοθεσίας τῆς πατρίδος τῶν. Ἀλλὰ πῶθεν
προέρχεται ἡ διαφορὰ αὕτη; Ὑπάρχουν ἄλλοι εἰς τὸν
κόσμον δύο πολιτικαί, ἡ μὲν ὀλίγον ἀφιλοκερδὴς καὶ εὐγε-
νὴς, καὶ ἔχουσα σύστημα νὰ θριαμβεύῃ ὅπωςδήποτε, ἡ
δὲ ἐξοχωτέρη καὶ ἀξιοπρεπεστέρη γνωρίζουσα νὰ θυσια-
ζῇ ὑπὲρ τῆς τιμῆς τῆς τὴν φιλοδοξίαν τῆς. διδάσκου-
σα εἰς τὰς νέας κυβερνήσεις τὴν συνετὴν ἐλευθερίαν, διό-
τι καὶ αὕτη γνωρίζει τὰς εὐεργεσίας τῆς τοιαύτης ἐλευ-
θερίας, θεωροῦσα ἐκτὴν ὑπόχρεωσιν νὰ προστατεύῃ ἀπαν-
ταχοῦ τὰ δικαιώματα τῆς ἀληθείας καὶ τοῦ ὁρθοῦ λόγου,
μὴ συγκατατεθειμένη πώποτε νὰ ὤρνηται ἀπὸ τὴν ἀπει-
ρίαν ἑνὸς λαοῦ ὠλοῦσιν αὐτὸν δι' ὑποκριτικῶν εἰσηγήσεων
εἰς ὁδὸν ἀντιδικίνουσαν εἰς τὴν τύχην του; Ἀν ὑπάρ-
χουν αὗται αἱ δύο πολιτικαί, ἡ Εὐρώπη δύναται νὰ ἐρω-
τήσῃ ἐαυτὴν ποῖα εἶναι ἡ ἰδική μας, τὸ δὲ ἀποτέλεσμα
τῆς ἐρεύνης ταύτης δὲν θέλει δυνήθῃ νὰ μᾶς βλάψῃ παρ'
αὐτῇ εἰς τὰς ἐνεστάσας περιστάσεις.

Τὰ νέα τῆς Ἀνατολῆς εἶναι ὀλίγον ἐνδιαφέροντα.
Διενεξί τις μετὰ τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Πόρτας εὐτυ-
χῶς ἀπεπερατώθη, χάρις εἰς τὴν σταθερότητα τοῦ ἐν
Κωνσταντινουπόλει πρέσβως μας. Εἰς τὴν πόλιν τοῦ
Μουσουλ κατεπεσθῆσαν καλὸν τρόπον ἄνθρωποι τινες ὑπὸ τῆς Γαλλίας
προστατευόμενοι, καὶ χριστιανικὸν αἶμα ἐχούσης ὀχλα-
γωγίαν ὑπὸ τῶν φανατικῶν κινήθησαν, καθ' ἣν προσεβλήθη
καὶ αὐτὸς ὁ ἴδιος Γαλλικὸς πρέσβης. Ὁ κύριος Βουρ-
κενὺ ἐξήγησε παρενθὺς τὴν δικαίαν τιμωρίαν τῶν κατα-
χρήσεων αὐτῶν μετὰ δὲ δυσκολίας τινος, ὡς ἐκ τῶν ὁ-
ποίων ὀλίγον ἔλλειψε νὰ προκύψῃ ῥῆξις, ἀπέδεχθη ἡ Πόρ-
τα ὅλους τοὺς ὅρους τοὺς ὁποῖους ἐπρότεινε ὁ πρέσβης
μας, καὶ οἱ ἐνοχοὶ ἐτιμωρήθησαν. Ἐπιθυμοῦμεν νὰ βλέ-
πωμεν τὴν σταθερότητα ταύτην ἐξασκουμένην ἐπὶ ἐνὸς θεά-
τρου, ἐπὶ τοῦ ὁποῖου ἡ διπλωματεία μας ὀφείλει νὰ ἐπα-
γρυπνῇ μετ' ἐπιστάσεως, διὰ νὰ διατηρῇ τὸν βαθμὸν τῆς
καὶ διὰ νὰ μὴν ὑποφέρῃ οὐδὲ τὴν παραμικρὰν προσ-
βολὴν κατὰ τῶν δικαιωμάτων τῆς.

Ἀναγινώσκωμεν εἰς τὸν Σημαφόρον
τὰ ἐπόμενα.

Αἱ ἐφημερίδες τῶν Παρισίων διαδίδουν πρὸ τινος και-
ροῦ τὴν ἀγγελίαν, ὅτι συνωμολογήθη συνθήκη μετὰ τῶν
μυστικοσυμβουλῶν τοῦ Λονδίνου καὶ τῆς Πετροπόλεως,
ἀντικείμενον ἔχουσα τὴν διανομήν τῆς Ἀνατολῆς, μετα-
ξὺ αὐτῶν τῶν δύο δυνάμεων, συμπεριλαμβανομένης καὶ
τῆς Αἰγύπτου, καθότι ἡ ἐν Λονδίῳ περιήγησις τοῦ αὐ-
τοκράτορος Νικολάου δὲν εἶχεν ἄλλον σκοπὸν, παρὰ νὰ
παρακινήσῃ τὴν Ἀγγλικὴν Κυβέρνησιν εἰς τὴν ἐνέργειαν
αὐτῆς τῆς σοβαρᾶς ὑποθέσεως διὰ μιᾶς ἰσχυρᾶς ἐπεμβά-
σεως, ὑποθέσεως λέγομεν, διὰ τὴν ὁποίαν ἐλαβε χώραν
ἡ διατριβὴ ἐν τῇ Ἀγγλίᾳ τοῦ κυρίου Νεσελρόδου καὶ
ὅλα αἱ πολιτικαὶ περιπλοκαί, αἱ ὁποῖαι ἐπιτίθενται εἰς
τὸ Γαλλικὸν μυστικοσυμβούλιον. Εἶναι βέβαιον δι' αὐ-
τὴν ἡ Ἀγγλία καὶ Ῥωσσία ἐσυμφώνησαν νὰ βάλλωσιν εἰς ἐ-
νέργειαν αὐτὴν τὸ τολμηρὸν σχέδιον, τὸ συμφέρον τῶν θε-
λει τὰς ὑποχρεώσεις νὰ πλαστουργήσωσιν ἐν τῇ Γαλλίᾳ
παντὸς εἶδους περιπλοκάς, διὰ νὰ μὴν στρέψῃ αὕτη τὴν
προσοχὴν τῆς εἰς τὸ σχέδιόν τῶν ἐπομένως διὰ νὰ ἐπασ-
χολήσωσιν ἄλλαχού μέρος τῶν δυνάμεων τῆς, καὶ νὰ πα-
ραλύσωσι τὰ εὐεργετικὰ μίση τῶν ὁποίων δύναται νὰ
κάμῃ χρῆσιν, διὰ ν' ἀντισταθῇ εἰς αὐτὴν τὴν γιγαντι-
αίαν ἀρπαγὴν. Ἰδοὺ ὅτι καὶ μία Ἀγγλικὴ ἐφημερίς
ὁ Morning — Herald πραγματεύεται καὶ αὕτη περὶ

τῆς μυστικῆς συνθήκης, καὶ χωρὶς ν' ἀνυψώ-
σῃ τὴν περὶ ἧς ὁ λόγος διανομήν τῆς Ἀνατολῆς, φαί-
νεται ὅτι ἐπιθετικῶς ἐν μέρει τὰς ἀπορρίψεις τῶν ἡμετέ-
ρων Γαλλικῶν ἐφημερίδων. Ἡ ἐφημερίς αὕτη ἐκφράζε-
ται ὡς ἑπείτα.

Μᾶς βέβαιον θετικῶς εἶναι εἰς τὴν παραμυθίαν τοῦ
νὰ συνωμολογήθῃ συνθήκη, ἡ ὁποία ἐλαβε τὴν ἀρχὴν τῆς
ἀπὸ τοῦ ἔτος 1840. Διὰ τῆς συνθήκης ταύτης θέλει
παραχωρηθῇ εἰς τὴν Ἀγγλίαν ὁ λιμὴν τοῦ Σουεζίου, ἡ
μεταξὺ τῆς Ἀλεξανδρείας καὶ αὐτοῦ τοῦ λιμένος ἐλευθε-
ρα διάδοσις, καὶ ἄλλα σημαντικὰ πλεονεκτήματα εἰς
τὴν Αἴγυπτον καὶ εἰς τὴν Συρίαν. Ἡ συνθήκη αὕτη,
εἰς τὴν ὁποίαν λέγουσι ὅτι ἡ Γαλλία δὲν λαμβάνει τὸ πα-
ραμικρὸν μέρος, ἐκασφαλίζεται ἀπὸ τὴν Ῥωσσίαν, Αὐ-
στρίαν καὶ Πρωσσίαν. Ἀγνοοῦμεν ἕνεκα τίνος σκευω-
ρίας δὲν ἤδυνήθη νὰ λάβῃ μέρος εἰς αὐτὴν τὴν συνθή-
κην ὁ Βασιλεὺς τῆς Γαλλίας, ἀλλ' ἔχομεν ἀφορμὴν νὰ πι-
στεύσωμεν ὅτι ἡ Ἀγγλία δὲν φροντίζει πῶς δι' αὐτὴν
τὴν ἀπόκλεισιν.

Εἰς ταῦτα βλέπομεν τί θέλει κερδίσει ἡ Ἀγγλία ἀπὸ
τὴν ἐκτέλεσιν τῆς συνθήκης ταύτης. Ἀλλ' ὁ Morning —
Herald, ὅφειλε νὰ μᾶς εἴπῃ τί θέλει ἀποκτήσῃ ἡ Ῥω-
σσία, καὶ πρὸ πάντων ἐπὶ σκοπῷ τῶν συμφερόντων τῶν
ἡ Ῥωσσία καὶ ἡ Αὐστρία ἀπεφάσισαν νὰ ἐκασφαλίσω-
σι μίαν τοιαύτην συμφωνίαν. Ἐν οἱ ἐν τοῖς πράγμα-
σιν αὐτῶν τῶν δύο δυνάμεων δὲν ἔχασαν τὸν νοῦν
τῶν, ὀφείλουσαν νὰ ἐννοήσωσιν ὅτι ἐνδιαφέρει περι-
που καὶ εἰς αὐτάς ὡς καὶ εἰς τὴν Γαλλίαν νὰ μὴ κυρι-
εύσῃ τὴν Κωνσταντινουπόλιν ὁ αὐτοκράτωρ Νικόλαος,
καὶ νὰ μὴ καταταθῇ ὁ Ἰσθμὸς τοῦ Σουεζίου ἀπο-
κλειστικῇ ἰδιοκτησίᾳ τῶν Ἀγγλῶν. Ὅποιαδήποτε καὶ
ἂν ὑποτεθῇ ἡ ἐπιθυμία τῶν τοῦ νὰ καταδολιευθῶσι κα-
τὰ τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως, δὲν δυνάμεθα νὰ πιστεύ-
σωμεν ὅτι ἀπὸ πνεῦμα μνησικακίας κινούμεναι ἀπεφά-
σισαν νὰ θυσιάσωσιν ἐαυτάς διὰ νὰ ἐκανοποιηθῶσι βλά-
πτουσαι μας. Ἀλλ' εἰς τὴν προκειμένην περίπτωσιν πρό-
κειται τι περιπλέον, ὅτι δηλαδὴ ἂν ποτε ἡ Ἀγγλία καὶ ἡ
Ῥωσσία θελήσωσι νὰ πραγματοποιήσωσι κοινῇ αὐτὸ τὸ
ἐνύπνιον τῆς φιλοδοξίας τῶν, τὸ τοιοῦτον σχέδιον θέλει ἐ-
πιφέρει παρενθὺς δυνατὴν ἀντενέργειαν εἰς τὴν πολιτι-
κὴν τῆς Ἡπείρου, τὸ παρὲν σύστημα τῶν συμμαχιῶν
θέλει ἀλλοιωθῇ καὶ θέλει συντριβῇ ἡ Εὐρωπαϊκὴ σύμ-
πονος. Ἡ ἐνδόμυχος ἔνωσις τότε τῆς Γαλλίας καὶ
τῆς Γερμανίας θέλει κατασταθῇ κατεπεύγουσα ἀνάγκη,
κατὰ τῆς ὁποίας δὲν θέλει κατισχύσει βεδαίως τὸ περὶ δι-
χογνωμίας τῶν ἀρχῶν δευτέρου ζήτημα. Κατὰ τὸ
ἔτος 1840. ἡ Αὐστρία καὶ ἡ Πρωσσία συνήνεσαν εἰς
τὴν συνθήκην τοῦ Βρουνῶν, διότι ἐπρόκειτο νὰ διατηρη-
θῇ ἡ ἀκεραιότης τῆς Ἀνατολικῆς αὐτοκρατορίας, καὶ νὰ
κατασταθῇ ἀκατόρθωτος ὁ πόλεμος· ἀλλὰ δὲν ἐξά-
γεται ἐντεῦθεν, ὅτι καὶ εἰς τὴν περίστασιν ταύτην θέλουν
δαχθῇ αἱ δυνάμεις αὐταὶ τοσοῦτον εὐρίσκειται ὥς νὰ ἐκ-
εασφαλίσωσιν ὑπὲρ τῆς Ῥωσσίας καὶ τῆς Ἀγγλίας το-
σοῦτον μεγάλαν πλεονεκτήματα, οὐδὲ συγκατετέθησαν
εἰς τὴν συνθήκην τῆς τετραπλῆς συμμαχίας, διὰ νὰ
σχισθῇ αὕτη εἰς δύο τεμάχια, ἐξ ὧν τὸ μὲν νὰ ὤρ-
νηται τοὺς Ῥώσους τὸ δὲ τοὺς Ἀγγλοὺς. Δὲν ὑπάρχει
παράδειγμα εἰς τὴν ἱστορίαν τοιοῦτου εἶδους διαγωγῆς.
Τὰ ἔθνη δὲν ὠρῶν εἰς τὰ ἄλλα ἔθνη, καὶ οἱ λαοὶ δὲν
κατέχουσι πώποτε ἄλλο τι παρ' ὅτι κυριεύουσιν, ὑπὸ
τὸν ὅρον πάντοτε τοῦ νὰ τοὺς ἀφῇσιν νὰ τὸ κατέχω-
σιν, ἢ νὰ ἦναι ἀρκετὰ ἰσχυροὶ ὥς νὰ ἐπιτύχωσιν ὑπὲρ
αὐτῶν τὴν συναίνεσιν τῶν λοιπῶν.

Ἀναγινώσκωμεν προσέτι αὐτῇ τὸ ἐπόμενον
περὶ Ἑλλάδος ἄρθρον.

Τὸ Ἑλληνικὸν ὕπουργεῖον κατὰ τὰς ἰδιαίτερας ἀλλή-
λογραφίας μας ἐνεργεῖ τὰ καθήκοντά του, χωρὶς ν' ἀπαν-
τήσῃ μέχρι τοῦδε σοβαρὰ προσκόμματα. Πρὸ τοῦ διο-
ρισμοῦ τοῦ ἀπανταχοῦ τῆς Ἑλλάδος ὑπῆρχεν ἡ ἀναρ-
χία, ἀλλὰ καὶ οἱ ἄνθρωποι ἀπὸ τοὺς ὑποίους ἐφυ-

ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ.

Τὴν 11 Σεπτεμβρίου ε. ν. ἀνεχώρησεν ὁ Ἀντιβασι-
λεὺς διὰ τὴν Αἴγυπτον, ὅπου θέλει διατρίψει ὅλον τὸ
ἔαρος, καὶ μετὰ ταῦτα θέλει μεταβῆ εἰς τὴν Κά-
τω Αἴγυπτον διὰ νὰ ἐπισκεφθῇ τὰ κτήματά τοῦ. Ὁ
λοιὸν σχεδὸν οἱ Πρόξενοι θέλουν μεταβῆ μετ' ὀλίγον εἰς
τὴν Αἴγυπτον, ὅπου προητοίμασαν τὰς χειμερινὰς κα-
τοικίας των.

Ἐρθεὶς κατ' αὐτὰς ἐνταῦθα μετὰ τὸ Γαλλικὸν ἱερό-
πλοιοι ὁ Αἴγυπτος ὁ παρὰ τῷ ἀντιβασιλεῖ Γενικὸς
Πρόξενος τῆς Ἀγγλίας κύριος Βαρνέτ, συντροφεύμε-
νος ἀπὸ ἑνα ὑπάλληλον τῆς Ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως,
ἐπιφορτισμένον νὰ συνεννοηθῇ μετὰ τοῦ Μεχμέτ Ἀλή
περὶ τῆς διαδόσεως διὰ τοῦ Ἰσθμοῦ τῆς ἀλληλογρα-
φίας τῶν Ἰνδιῶν. Ἡ περίστασις αὕτη ἡνωμένη μετὰ
πολλὰς ἄλλας ἀποδεικνύει ψευδεῖς ὅλας τὰς διαδοθεί-
σας φήμας, περὶ τῆς ἀξιομένῃς συμβάσεως τῆς συνο-
μολογηθείσης ὑπὸ τοῦ Πασσᾶ καὶ τῆς Ἀγγλικῆς Κυ-
βερνήσεως, διὰ μέσου τοῦ κυρίου Ἑρρίκου Χάρδιγγε
νέου γενικοῦ Διοικητοῦ τῶν Ἰνδιῶν, διὲ διέβη αὐτὸς
ἐκ τῆς Ἀλεξανδρείας εἰς τὰς Ἰνδίας.

Κατὰ τὰς τελευταίας ἐκ τῆς Εὐρώπης εἰδήσεις, ἐ-
συμβιβασθῇ πᾶσα διαφορὰ μετὰ τὴν Γαλλίαν καὶ Ἀγγλίαν
προκύψασα ἐνκα τῶν ἐν Ταίτῃ τελευταίων συμβάντων.
Ἐπίσης ἦτον εἰς τὴν παρχιμονὴν νὰ συμβιβασθῶσι καὶ
αἱ μετὰ τοῦ αὐτοκράτορος τοῦ Μαρόκου καὶ τῆς Γαλ-
λίας διενέξεις. Ὁ αὐτοκράτωρ τοῦ Μαρόκου συγκατε-
τέθη λέγων νὰ πληρώσῃ εἰς τὴν Γαλλίαν 60 ἑκατομύ-
ρια φράγκων πρὸς ἐκανοποίησιν τῆς διὰ τὰς δαπάνας τοῦ
πολέμου, καὶ ὑπεχρεώθῃ νὰ παραδώσῃ εἰς τοὺς Γάλλους
τὸν Ἀδδελ—Καδέρ, εἰς ἄλλην δὲ εἰδικὴν συνθήκην, συγ-
κατετέθη ὁ αὐτὸς αὐτοκράτωρ νὰ μὴν ἀπαιτῇ τοῦ λοι-
ποῦ οὐδέν τι φόρον ὑπὸ τῆς Σουηδίας.

Ἀνεφέραμεν εἰς τὸ προλαβὸν φύλλον μας, διὲ σκαιδα-
λῶδεις τινες ἀναβολαὶ δικῶν συνεβήσαν προ τινῶν ἡμερῶν
εἰς τὸ ἐμπορικὸν τμήμα τοῦ ἐνταῦθα Πρωτοδικείου, διότι
δὲν συγκατετίθετο ὡδεῖς τῶν κυρίων Πρωτοδικῶν νὰ
προεδρεύσῃ διὲ ἐπρόκειτο νὰ συζητηθῶσιν αἱ δίκαι αὗται.
ἀλλ' ἐπειδὴ διὰ μιᾶς διατριβῆς καταχωρηθείσης εἰς τὴν
Ἀθηνᾶν, ἐντεῦθεν σταλείσης, προσβάλλονται ὅλα σχεδὸν
τὰ μέλη τοῦ Πρωτοδικείου μας, καὶ ἐπειδὴ ἐλάβομεν ἀκρι-
βεστέρως περὶ αὐτοῦ τοῦ ἀντικειμένου πληροφορίας, νομί-
ζομεν δίκαιον νὰ σαφηνίσωμεν τὴν ὑπόθεσιν ταύτην χά-
ριν τῆς ἀληθείας.

Ὁ κύριος Ἰωάννης Δοξαρᾶς Πρωτοδικῆς, εἶναι ὁ δικασ-
τῆς ὅστις εἶχε λάβει προφορικὴν ἐντολὴν ὑπὸ τοῦ Προε-
δρεύοντος τότε τὸ Πρωτοδικεῖον κυρίου Νούλλα, νὰ προε-
δρεύσῃ εἰς τὴν συνεδρίαν τοῦ ἐμπορικοῦ τμήματος,
καθ' ἣν ἐμελλε νὰ γίνῃ ἡ συζήτησις αὐτῶν τῶν δικῶν.
ἀλλ' ἐπειδὴ ὑπῆρχον ἄλλοι Πρωτοδίκαι ἀρχαιότεροι αὐ-
τοῦ μὴ νομίμως κωλυόμενοι, ἐπρότεινε νὰ τὸν δοθῇ γραπ-
τὴ ἢ αἰτιολογημένη ἢ ἐντολὴ αὕτη, διὰ νὰ μὴ προκύψωσιν
ἐντεῦθεν λόγοι ἀναίρεσις, καὶ ἀπεποιήθη νὰ προεδρεύ-
σῃ, ἀφοῦ ὁ κύριος Νούλλας δὲν συγκατετέθη νὰ ἐνδώσῃ
εἰς ταύτην τὴν δικάζαν πρότασιν του.

Τὴν στιγμὴν κατ' ἣν ἐμελλε νὰ τεθῇ τὸ φύλλον μας εἰς
τὰ πειστήρια, ἐλάβομεν τὸ σημερινὸν φύλλον τοῦ Αἰόλου,
καὶ ἀναγνόντες τὴν ἐν αὐτῷ καταχωρηθεῖσαν διατριβὴν
τοῦ κυρίου Μ. Κ. Κ. σπεύδομεν ν' ἀπαντήσωμεν εἰς
αὐτήν.

Καὶ καθόσον μὲν ἀφορᾷ τὸν κύριον Δ. Νούλλαν, λέγο-
μεν πρὸς τὸν κύριον Μ. Κ. Κ. διὲ ὑπεροπίζεται ματαί-

ως τοῦ λοιποῦ τοιαύτην causa persa, διὲ ἡ Σ. Κυβερ-
νησις ἀπελυσεν αὐτὸν τῆς δικαστικῆς ὑπηρεσίας, καὶ
κύριος Μ. Κ. Κ. συναισθίνεται ἐνδομύχως διὲ εἶχε δίκαι-
ον κατὰ τοῦτο.

Καθόσον δὲ ἀφορᾷ ἡμᾶς, διὲ δὲν διεφιλονεικήμεν πο-
ποτε τὰς περὶ τὴν νομικὴν θεωρητικὰς γνώσεις καὶ τὴν
πολυπειρίαν τοῦ κυρίου Μ. Κ. Κ., οὐδὲ ἐκχυρήθημεν διὲ
εἴμεθα ἀνώτεροι αὐτοῦ, διὰ νὰ λάβῃ ἐντεῦθεν δίκαιον τοῦ
λαγιστοῦ ἀπορρομῆν νὰ μᾶς προσβάλῃ φίλους καὶ συναδέ-
φους τοῦ ὄντος, καὶ τὸ χεῖριστον πάντων νὰ μᾶς μείμ-
ναι διὲ ἐπεκρίναμεν ἢ τὸν κύριον Πιτζιπιδὸν πρόεδρον τοῦ
Ἐφετερίου, πρόσωπον ἀσχετον ὅλως διόλου μετὰ τὴν προκ-
μένην μικρὰν ἐρίδα διὲ δὲ δὲν νομίζομεν δίκαιον νὰ ἐκ-
δώμεν εἰς στάδιον προσωπικοτήτων μετὰ τοῦ κυρίου Μ.
Κ. Κ. καὶ διὲ λυπηρὲς ὅτι ὁ κύριος Μ. Κ. Κ. παρ-
γνωρίζει τοὺς κανόνας τῆς φιλίας καὶ τῆς συναδεί-
φότητος.

Δὲν γινόμεθα ἄγγελοι κακῶν. Πρὸ καιροῦ εὐνομε-
κρυβεῖ τὴν ἐπὶ τοῦ ὑπουργείου Μαυροκορδάτου ἐνεργου-
μένην τῶν προσόδων ληστείαν, δεικνύουσιν ἤδη ἐν ἑλλεί-
πον περίπου τῶν δύο καὶ ἡμίσεως ἑκατομμυρίων δραχ-
μῶν. Ὑπάρχει ἄρα ἄνθρωπος ἐπὶ γῆς, δυνάμενος νὰ
πιστεῖται τοῦτο; Καὶ ὅμως ὑπάρχει κατὰ δυστυχίαν
ἡ περὶ ἧς ὁ λόγος, ἐπιζήμιος λήστευσις, ἀνκαλυπτομέ-
νη ἤδη εἰς τὰς λεπτομερείας τῆς, καὶ γινόμενη κατὰ
νεοτέρα ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν. Καὶ καταθέσεις χωρι-
κῶν, καὶ διπλότυπα ἐπιστατῶν, καὶ καταμηνύσεις πολ-
τῶν εἰδομεν, διὲ ἀν ἀποδεικνύεται, διὲ εἰς μὲν τοὺς πρῶ-
τους, ἦτοι τοὺς χωρικοὺς, ἐχαρίζετο τὸ ἥμισυ τῶν ἐγ-
γύων φόρων διὰ νὰ δώσωσι τὰς ψήφους των κατὰ τὰς
Βουλευτικὰς ἐκλογὰς ὑπὲρ τῶν ὑπουργικῶν ὑποψηφίων,
οἱ δὲ δεῦτεροι, ἢ οἱ ἐπιστάται, συνεννοούμενοι μετὰ ἄλλους
ἀνωτέρους, ἐσφετερίζοντο 9 εἰς τὰ 10, οἱ δὲ τρίτοι ἐξομ-
λογοῦνται τὴν μετὰ Παρέδρων καὶ Δημάρχων συνεννό-
ησιν τῶν ἐπιστατῶν ἐπὶ τῇ κλοπῇ τῶν ἐθνικῶν γεννημά-
των. Δὲν ἔρκει ἄρα μόνον τὸ χαρίζεσθαι μέρος ἐκ τοῦ
ἐθνικοῦ δικαϊώματος, δὲν ἔρκει ἡ κλοπὴ τῶν ἐν νῦν
τοῖς ἐκαστοῖς, ἀλλὰ προσετίθετο καὶ αὐτοῦ τοῦ
λοιπῶν ἡ κλοπὴ ἐκ τῶν ἐγγείων φόρων, διὰ νὰ κατα-
στῇ οὕτω γενικὴ τοῦ δημοσίου πλούτου ἡ λήπτει-
σις. Ἄν ἐπὶ τοῦ παρόντος δὲν δυνάμεθα νὰ πραγ-
μώσωμεν, ὡς ἐνεργουμένων ὄλονεν τῶν ἐπιστήμων ἀνα-
καλύψων, ὑποσχόμεθα ὅμως νὰ δημοσιεύσωμεν ἀκριβ-
θως πᾶν, διὲ καθίστασιν ἀδιαφιλονεικητὸν τὴν περὶ ἧς
ὁ λόγος, λήστευσιν. Καὶ τούτων οὕτως ἐχόντων, ὑπαρ-
χοῦσιν εἰς περιτρίμματά τινα τοῦ Ἑλληνικοῦ τύπου τὰ
μῶντα νὰ ὑπερασπισθῶσι τὸ ὑπουργεῖον Μαυροκορδάτου,
ὠφελοῦμενα ἀπὸ τὴν ἀπραξίαν τοῦ παρόντος, ὡς ἀν-
χομένου εἰς τὴν δημοσίαν ὑπερείαν τὰ αὐτὰ ὄργαν-
α, τὰ αὐτὰ στοιχεῖα. Διῶκεται δὲν εἴμεθα οὐδὲν
οὐδὲ συμφέρον ἴδιον ἔχομεν πρὸς τοῦτο διῶκεται εἴμεθα
μόνον τοῦ συστήματος, τὸ ὅποιον ἐξηφάνισε τὴν Ἑλλά-
δα μετὰ τὴν τετραμηνίαν, καὶ ὡς τοιοῦτα νὰ πιστεῖται
μὲν δὲν δυναμῶμεν, εἰάν τὰ ὄργανα τοῦ συστήματος
αὐτοῦ, ἦτοι τὰ ἐκλεκτὰ σκεῦη τοῦ Μαυροκορδάτου καὶ
συντροφίας, ἢ ἀπὸ τῶν νὰ χρησιμεύσωσι καὶ μετὰ τὴν Με-
ταβολὴν τῆς 4 Αὐγούστου.

(ἐκ τοῦ Αἰῶνος)

Διὰ νὰ μὴν παρεξηγηθῇ ἡ ἐνοία τοῦ δευτέρου φύλλου
τῆς πρώτης σελίδος τοῦ παρόντος φύλλου διασαφίζομεν, ὅτι
ἡ μικροτάτη τῶν Ἑλλήνων μερίς ἦτις εἰς αὐτὸ τὸ φύλλον
ἀναφέρεται διὲ ἐπὶ τοῦ πεπτωκότος ὑπουργείου ἐκαστὴ
τοῦ διὰ τὰ συντηρητικὰ φρονήματά της, εἶναι τὸ ἐπὶ
Ἑλλάδι Ἀγγλικὸν κόμμα.

Ὁ Σ υ ν τ α κ τ η ς

ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ ΠΡΟΔΡΟΜΟΣ.

ΤΟΥΡΚΙΑ.

(Ἐκ Βηρυτοῦ 7. Σεπτεμβρίου)

Τὸ τῆς ἀποζημιώσεως ζήτημα ἐλύθη ἤδη. Οἱ Δρου-
σοὶ ὀφείλουσαν νὰ πληρώσωσι 3500 πονγγία εἰς τοὺς Χρι-
στιανούς καὶ ἡ Πόρτα 10,000, τὸ δὲ Πασσαλίκιον
τῆς Σιῦδας προσδιώρισεν νὰ κάμῃ τοὺς λογαριασμοὺς
καὶ νὰ πληρώσῃ εἰς τοὺς ἀποζημιωθησομένους ταῦτα τὰ
πονγγία 10,000. ἡ ἀποζημιώσις ὅμως δὲν θέλει δοθῇ εἰς
μετρητὰ, ἀλλὰ θέλει ἐκπένεσθαι ἐτησίως ἀπὸ τοῦς
φόρους, χωρὶς μολαντῆτο νὰ προσδιορισθῇ κάμμία προθε-
σμία. Οἱ Χριστιανοὶ συγκατετέθησαν εἰς τὰς προτάσεις
ταύτας. Καθόσον ὅμως ἀφορᾷ τὴν διοίκησιν τοῦ Λι-
βανου αὕτη μένει ἐκκρεμῆς. Εἰς τὰς συνδιαλέξεις ταύ-
τας δὲν ἔγινεν οὐδεὶς λόγος ὑπὲρ τῆς οἰκογενείας τοῦ
Σχάβ, ἔγινε μόνον πρότασις εἰς τοὺς Χριστιανούς ὁ-
σοι εἰς τινὰς ἐπαρχίας εἶναι μεμιγμένοι μετὰ τοὺς
Δρούσους, νὰ ὑποταχθῶσιν εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ
Καϊμακάμη Δρούσου, καὶ πρὸ πάντων νὰ ὑπακούω-
σιν εἰς τοὺς Δρούσους Σέχιδες. Οἱ ἐπίτροποι τῶν Χρι-
στιανῶν τοῦ Λιβάνου ἀπέβαλον τὴν πρότασιν ταύτην,
εἰπόντες, διὲ προτιμοῦν νὰ μεταναστεύσωσιν οἱ ἄλλοι
ἀπῆντησαν εἰς αὐτοὺς ὅτι ἦσαν κύριοι νὰ πράξωσιν, διὲ
ἐπεθύμουν, καὶ οὕτω διελύθησαν.